

Du har i din hand en bibel

Bidrag från Bengt Pleijel
2013-11-16
Senast uppdaterad 2014-02-26

Du har i din hand en Bibel,

den är stor, den är vacker, den är spännande.

Du öppnar den, läser lite här och lite där. Ibland trillar det fram en pärla, som glimmar till och gör dig glad. Men ibland går tankarna i krok. Du fattar ingenting. Du läser om krig och våld. Människorna du möter verkar inte alltid vara Guds bästa barn. De luras och bråkar och gör varandra illa. Och då tänker du: "Det här är ju precis samma sak som ger Eko i våra hem när får Rapport om det som är Aktuellt." Ja, det är vår värld som Bibeln berättar om.

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Den berättar om vår värld. Men den ger något mer än det som massmedia ger av dagens nyheter. Inga snabbsvar, inga snabblösningar. Inga motorvägar där du jagar och jäktar. Bibeln leder dig bort från motorvägen. Du uppmanas att stiga ut ur bilen, "din status" Där hittar du den lilla skogsstigen. Det är den övermåttan härliga vägen. Vägen har ett namn. Den heter Jesus. Du vandrar fram på den. Du andas ut ditt eget, dina bekymmer, dina sorger, allt det "skämmiga"; du samlat på dig. Och du andas in friskhet, hälsa, skönhet …

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Öppna den, kryp in i den, börja vandra genom den. Ge dig tid att se, lyssna, ta in. Till en början ligger den där tyst och stum. Bokstäverna står snyggt uppradade efter varandra. De varken "dödar" eller "livar". Efter en stund, händer det något. Det spritter till i bokstäverna. De reser dig och drar dig in i bibeltexten. Ja, vi dras in i DEN STORA BERÄTTELSEN om Guds kärleks rörelse mot världen.

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Den berättar om oss. Vi finns med i det som berättas. Ty där berättas om hjältar och helgon, om knepiga människor. Vi möter duktiga människor, som sätter sig över andra, fariseer och annat stöddigt folk, tullindrivare och annat syndigt folk. Och människor som gråter och känner sig misslyckade. Alla dessa är viktiga speglar, som Gud håller upp för oss. Vi får läsa om våra misslyckanden, sorger, besvikelser, vårt fiffel och vårt högmod.

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Efter en tids vandringar genom den upptäcker vi något mycket underbart. Poängen med bibelns människoskildringar är inte att visa hur fantastiska (eller hur dumma) dessa människor är. Utan hur fantastisk Gud är som kan använda sådana människor. Bibeln berättar om honom som kan klara av våra liv. Det gör det genast lite mer hoppfullt för oss. Klarade han av dem, klarar han nog av oss!

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Det är mycket som händer i den. Det är inte bara vi som finns där. Plötsligt ser vi att Jesus kommer emot oss i texterna. Vi ser hur Jesus ser på oss. Och vi ser det som Johannes ser: Han var fylld av nåd och sanning (Joh 1:14). Han ser på oss först med ögon fyllda av nåd, barmhärtighet, godhet. Han möter äktenskapsbryterskan i Johannes 8 och den samariska kvinnan i Johannes 4 och rika ynglingar och förlorade och hemmavarande söner och döttrar med en oändlig kärlek. Ja, han möter oss med den kärleken. Han är fylld av nåd. Men också av sanning. Han kallas därför också Sanningen. Han älskar oss så mycket att han sätter fingret på den ömma punkten i våra liv. Detta är synd, säger han. Du kan inte leva med sådant dödligt gift i kroppen.

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Vi möter den helige Ande. Han har andats in liv i bibelorden. Han älskar att berätta om Jesus, han som är Livet. Anden drar oss in i Jesu kraftfält. Något händer med oss där. Avbilden, spegelbilden av Gud, som ramlat i golvet och gått sönder, den helas. Vi förändras. Vi omformas till att bli Jesus lika. Vi förvandlas till att bli de roliga original som Gud ämnat oss att vara!

Du har i din hand en Bibel, den är stor, den är vacker, den är spännande.

Låt den inte stå kvar i väggens hylla. Bädda ned Bibelns ord i hjärtats mylla.

Bengt Pleijel 86 +